

**CBE 74-10, 75-10 en 80-10 Medische Wetenschappen
 Fraude; schorsing**

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 25 november 2010 waarin appellanten –kort samengevat- wordt meegedeeld dat het jucoschap levenscyclus waaraan zij hebben deelgenomen ongeldig is verklaard en dat zij voor de verdere duur van dit jucoschap zijn geschorst wegens fraude. Tevens wordt appellanten meegedeeld dat zij de masteropleiding hierdoor niet meer met het predikaat Cum Laude kunnen behalen..

II. Zittingsgegevens

De beroepen zijn gevoegd behandeld door het College van Beroep voor de Examens in een zitting op 20 januari 2011 in aanwezigheid van appellanten. Van de zijde van verweerder waren aanwezig prof.dr. X en drs. Y, resp. voorzitter en secretaris van verweerder.

III. Ontstaan en loop van het geding

Appellanten zijn niet aanwezig geweest bij de Klinische Werkconferentie Levenscyclus op 12 november 2010, een verplicht studieonderdeel waarbij de aanwezigheid wordt gecontroleerd middels een presentielijst. Zij hebben, net als enige collega studenten een wel aanwezige medestudent voor hen laten tekenen. De docent heeft deze onregelmatigheid gemeld aan mevr. Z, hoofd KTC, die vervolgens de betrokken studenten om een reactie heeft gevraagd en verweerder heeft geïnformeerd. Verweerder heeft de melding en de reacties van de betrokken studenten, waaronder appellanten, besproken in zijn vergadering van 23 november en bij brief van 25 november meegedeeld het incident te duiden als fraude in de zin van artikel 11 lid 11 Regels en Richtlijnen en op grond daarvan eerdergenoemde sanctie op te leggen, die zal worden toegevoegd aan het studentendossier waardoor het niet mogelijk zal zijn de masteropleiding Cum Laude af te ronden.

Appellanten zijn tegen deze beslissing in beroep gegaan op respectievelijk 2 en 5 december 2010 en hebben tevens een voorlopige voorziening gevraagd. Het verzoek om een voorlopige voorziening is op 10 december 2010 afgewezen.

IV. Standpunt van partijen

Appellanten hebben – kort samengevat- het volgende aangevoerd.

Appellanten erkennen dat zij onjuist hebben gehandeld en hebben spijt van hun handelen. Desondanks zijn zij het niet eens met het besluit van verweerder om de navolgende redenen. De opgelegde straf is ten onrechte gebaseerd op artikel 11 RR, dat betrekking heeft op frauduleus handelen bij tentamens en niet op het ongeoorloofd tekenen van aanwezigheidslijsten. Bovendien staat de sanctie niet in verhouding tot het vergrijp waar niemand door benadeeld is. Een lichtere straf zoals bijvoorbeeld een waarschuwing in combinatie met een reparatieopdracht was beter op zijn plaats geweest. Daarnaast is er verschillend opgetreden tegen de studenten die hetzelfde hebben gedaan. Zo mochten twee van de vijf betrokkenen alsnog beginnen aan hun klinische stage. Ook de gang van zaken rond de schorsing is niet goed verlopen en is er geen of onvoldoende gelegenheid geweest om persoonlijk gehoord te worden.

Verweerder heeft – kort samengevat – het volgende aangevoerd.

Appellanten zijn zeer onprofessioneel omgegaan met hun verantwoordelijkheid en hebben dat ook toegegeven. Het laten zetten van een valse handtekening teneinde het onderwijs- en registratiesysteem te manipuleren is aan te merken als fraude in de zin van artikel 11 RR waarvoor een gepaste sanctie is opgelegd. Deze sanctie is overigens ook de meest lichte sanctie die verweerder kon opleggen op grond van het bepaalde in de Regels & Richtlijnen. De vertraging is beperkt tot 11 weken, eenzelfde vertraging die men oploopt als men een onvoldoende haalt voor dit jucoschap. Verweerder kan begrijpen dat hetgeen in het bestreden besluit is bepaald over de uitsluiting van het predikaat Cum Laude geen stand kan houden omdat de vraag of er sprake is van het verlenen van het predikaat Cum Laude pas aan de orde komt als de opleiding is afgerond.

V. Beoordeling

Het College stelt vast dat appellanten hebben erkend dat ze een medestudent hebben laten tekenen op de presentielijst van de Klinische Werkconferentie d.d. 12 november 2010, waarmee discussie over de feiten niet meer aan de orde is. Het gaat dus alleen nog over de kwalificatie van die feiten en de weging van de door verweerder opgelegde sanctie.

Naar het oordeel van het College heeft verweerder voldoende zwaarwegende argumenten aangedragen voor zijn standpunt dat de handelwijze van appellanten moet worden aangemerkt als fraude in de zin van artikel 11 lid 11 RR, te weten 'zich misdragen tijdens een onderwijseenheid'. Op dit punt faalt het beroep van appellanten. De erkenning van appellanten dat hun handelwijze niet juist is geweest siert hen, maar doet niet af aan de ernst van wat er gebeurd is.

Op zichzelf is begrijpelijk dat verzoekers de opgelegde sanctie zwaar vinden. De opgelegde sanctie -het ongeldig verklaren van het jucoschap levenscyclus en de schorsing voor de verdere duur daarvan- levert immers een studievertraging op van 11 weken. Dit onderdeel van het bestreden besluit komt het College echter niet onevenredig zwaar voor. Ook op dit punt faalt het beroep van appellanten.

Voor zover hun beroep zich richt tegen de vaststelling dat het behalen van het predikaat Cum Laude onmogelijk is, kan het College meegaan in de bezwaren van verzoekers. Het noemen van deze consequentie is in de eerste plaats prematuur. Appellanten hebben hun masterdiploma nog niet aangevraagd. Het reeds in dit stadium van hun studie noemen van deze mogelijke, toekomstige sanctie is derhalve niet aan de orde. Afgezien daarvan is het College van oordeel dat appellanten met het overdoen van het jucoschap levenscyclus voldoende gestraft zijn voor hun onbezonnenheid en dat het enkel om die reden onthouden van het predikaat cum laude onevenredig zwaar zou zijn.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart de beroepen gedeeltelijk gegrond en bepaalt dat verweerder binnen vier weken een nieuw besluit moet nemen met inachtneming van het bovenstaande.